

Onkruid vergaat gelukkig niet!

Nooit, nee nooit heb ik gedacht dat ik ooit in mijn leven zou genieten van onkruid. Ik deed dit wel een beetje, maar dan alleen als het onkruid niet te dicht bij onze tuin te vinden was. Onkruid in de bossen, in de natuur en langs de wegen: prachtig. Planten en bloemen zijn immers mooi en sierlijk. De felgele paardenbloemen en dieprode klaproosjes... Vooral langs de wegen een welkome toevoeging, want anders zou je alleen maar tegen beton aankijken.

Ik weet nog goed dat ik nukkig werd van de knap venijnige heermoes en paardenbloemen, die zich in een ongelooflijk tempo diep wortelden in het speelgras in onze vorige tuin. Tuinieren is leuk en ontspannend, maar ik geloof dat het tafereeltje er niet zo vrolijk uitzag toen ik met deze wilde planten en bloemen aan het stoeien was.

We zijn nu bezig ons nieuwbouwtuintje in te richten. De bodem is zeer vruchtbaar. Onze wijk is gebouwd op voormalige voetbalvelden van Quick 1888. We hadden dan ook binnen no time een grasmat in onze tuin liggen, maar deze gaan we vervangen want ik houd mijn hart vast wanneer onze hommels met hun blote voetjes door de tuin dreutelen. De distels en brandnetels zijn namelijk ook goed vertegenwoordigd. Tot op heden volstond het wel als ik de grasmaaier aanzette en 'onkruid ging maaien', maar een flinke lap speelgras is toch wel wenselijker en kindvriendelijker.

Onze tuin grenst aan een geluidswal. Het gedeelte van de wal achter ons huis is later aangelegd, omdat hier het bouwverkeer de wijk in en uit kon rijden. Dus we keken eerst tegen een zandhoop aan. Later zijn er struikjes op geplant. Het predicaat nieuwbouw was echter nog overduidelijk: een kale bedoening. Maar, hoewel ik alle regen van de laatste tijd heb verfoeid, zie je toch dat de natuur dit natte weer nodig heeft gehad want binnen een paar weken is de geluidswal een heel mooie, natuurlijke 'extra tuin' geworden: de aangeplante stekjes zijn heuse struiken geworden. Mooier nog: de wal is groen! Met kleurige effecten. En dat, dankzij de vele verschillende soorten onkruid die als paddenstoelen uit de grond zijn geschoten! Distels, klaprozen, herderstasjes, duizendblad en noem maar op. Ik vind het prachtig.

Sterker nog: een maand geleden verscheen een prachtig, klein, paars viooltje in de tuin. Zomaar... uit het niets. Dit lieflijke plantje heb ik met veel liefde en beleid in een potje gedaan en een opvallend plekje op de tuintafel gegeven. Mijn opa zei altijd trots dat er in het kleine Brabantse plaatsje Helvoirt wilde orchideeën bloeiden. Ik keek naar de hemel en zei zacht: 'Oop, hier in Nijmegen hebben we wilde viooltjes!' En een paar weken later telden we maar liefst weer vijf nieuwe viooltjes! Een cadeautje van opa? Deze prachtige bloemen staan nu fier in een grotere bak te prijken op de tuintafel. De natuur is zo prachtig! En onkruid vergaat niet! Gelukkig!